

nogórkim. Rozpoczynając pracę jako asystent na filologii polskiej, miała także przygotowanie filozoficzno-teologiczne: w 1992 r. obroniła rozprawę magisterską pisaną na seminarium z antropologii filozoficznej prowadzonym na studiach teologicznych, które ukończyła na Papieskim Wydziale Teologicznym w Poznaniu.

Badaczka od początku swojej pracy naukowej zajmuje się problematyką interdyscyplinarną - stosownie do swego wykształcenia - a jednocześnie dba o poszerzenie kompetencji zarówno literaturoznawczych, jak i teologicznych. W swoich zainteresowaniach badawczych łączy literaturoznawstwo z teologią i filozofią (zwłaszcza aksjologią), o czym świadczy doktorat z literaturoznawstwa obroniony w 2000 r. na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej). Aby napisać tę interdyscyplinarną rozprawę, Anastazja Seul rozpoczęła pomagisterskie studia teologiczne na Wydziale Teologicznym w Warszawie (które ukończyła w roku 2001, zdobywając tytuł licencjata teologii). Jej doktorat z literaturoznawstwa był pierwszym w kraju naukowym opracowaniem polskiej powieści biblijnej napisanej w II połowie XX wieku. Tytuł dysertacji *Roman Brandstaetter jako powieściopisarz i komentator Biblii* wyznaczał kierunek analizy tekstu literackiego: ukazywał to, co jest charakterystyczne dla powieści *Jeżus z Nazarethu* (aspekt literaturoznawczy) oraz uzasadniał, że powieść stanowi swoisty komentarz do Biblii - zwłaszcza Nowego Testamentu (aspekt teologiczny), gdyż Biblia - w przekonaniu Brandstaettera - jest nie tylko dziełem dziedzictwa kultury, ale także księgą wiary. Rozprawa ta dotyczyła więc literackiej prezentacji zagadnień teologicznych oraz związków literatury pięknej i teologii, a także szeroko rozumianych zagadnień aksjologicznych.

Po obronie doktoratu z literaturoznawstwa **Anastazja Seul** kontynuowała badania nad mało znaną wówczas w Polsce twórczością *Romana Brandstaettera*. Ze względu na profil jego pisarstwa, podjęła dalsze studia biblijne na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (Wydział Teologiczny), pisząc doktorat *Literacki i teologiczny wizerunek Jana Chrzciciela w tetralogii powieściowej Romana Brandstaettera «Jeżus z Nazarethu»*. W pracy wykorzystowała nie tylko metodę historyczno-krytyczną w aspekcie diachronicznym i synchronicznym, lecz uwzględniła także analizę narratywną. Dokonała w ten sposób takiej prezentacji postaci Jana Chrzciciela, która uwzględnia wyniki egzegezy biblijnej oraz literacki sposób przedstawiania postaci. W tym czasie opublikowała około pięćdziesiąt artykułów, referatów konferencyjnych oraz recenzji w czasopismach i wydawnictwach zbiorowych. Artykuły te - pisane między obroną doktoratu a uzyskaną habilitacją - również miały charakter interdyscyplinarny; dotyczyły m.in. kwestii genealogicznych, historyczno-kulturowych, filozoficznych, aksjologicznych, teologicznych. W swoich pracach badaczka początkowo zajęła się sposobem istnienia elementów teologicznych w dziele literackim, później przyjęła odwrotną perspektywę badawczą: zaczęła badać obecność utworów literackich (ich fragmentów) w tekstach teologicznych. Przedmiotem jej analiz stały się oficjalne wypowiedzi Jana Pawła II (tekst teologiczny), które zawierają odniesienia do literatury polskiej. Analizowała je w swoich artykułach, zwracając uwagę na różne aspekty papieskich wypowiedzi np. historycznoliteracki, retoryczny, kulturowy, patriotyczny, filozoficzny, aksjologiczny.

Owoce prac badawczych poświęconych analizie wszystkich wypowiedzi papieża wygłoszonych w ciągu 27

lat pontyfikatu i opublikowanych w oficjalnym wydaniu watykańskim jest książka habilitacyjna, w której **Anastazja Seul** stawia i udowadnia tezę, że papież wykorzystał swą rozległą kulturę literacką, aby swoim słuchaczom i czytelnikom przybliżyć przyjęty przez siebie świat wartości. W ten sposób jej praca wpisuje się w - obecny we współczesnym literaturoznawstwie - nurt badań aksjologicznych, na co wskazuje tytuł rozprawy habilitacyjnej: *Literatura polska w wypowiedziach Jana Pawła II. Sacrum. Prawda. Dobro. Piękno*. W tej książce autorka analizuje papieskie wypowiedzi, szukając w nich odniesień do literatury polskiej i jej autorów. Zwraca uwagę na funkcje, jakie one pełnią w nauczaniu Jana Pawła II oraz bada je pod kątem aksjologicznym. Wyciągając wnioski z wypowiedzi papieża, na szczycie jego hierarchii wartości umieszcza sacrum, a poniżej antyczną triadę, która przez wieki kształtowała kulturę Europy: prawda, dobro, piękno. Wykazuje w ten sposób, że trójjednia platońska może być drogą do wartości sakralnych. Ponadto **Anastazja Seul** przekonuje, że Jan Paweł II nawiązując do literatury polskiej, wpisuje się w dialog z człowiekiem poprzez kulturę. Książka zawiera dwa aneksy: w pierwszym badaczka umieściła dwie tabele z alfabetycznym spisem przywoływanych autorów i alfabetycznym spisem cytowanych utworów. Drugi aneks to ułożona w porządku chronologicznym antologia fragmentów wypowiedzi papieskich zawierających odniesienia literackie.

Dr hab. Anastazja Seul jest autorką czterech książek: *Biblia w powieści Romana Brandstaettera «Jeżus z Nazarethu»* (Zielona Góra, 2004); *Jan Chrzciciel - Brat Pustynny według Romana Brandstaettera* (Lublin, 2004); *W blasku tajemnic światła Romana Brandstaettera*, Poznań 2014. Pod jej współredakcją ukazały się dwie książki: *Psalmy Romana Brandstaettera* (Poznań 2011); *Powrót do domu. Studia z antropologii i poetyki przestrzeni* (Zielona Góra, 2012).

W swojej pracy naukowej badaczka zamierza kontynuować badania dotyczące twórczości z pogranicza literatury i teologii, a obecnie pracuje nad kolejną książką, w której chce przedstawić nawiązania do literatury światowej w wypowiedziach Jana Pawła II.

Małgorzata Mikołajczak

DR HAB. ELŻBIETA SIDOROWICZ

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
Zakład Matematyki Dyskretnej i Informatyki Teoretycznej

4 kwietnia 2015 r. Rada Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego, po zapoznaniu się z wcześniejszą uchwałą Komisji Habilitacyjnej z dnia 20 stycznia 2015 r., podjęła uchwałę o nadaniu **dr Elżbiecie Sidorowicz** stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie matematyka.

Elżbieta Sidorowicz urodziła się i mieszka w Zielonej Górze. Od początku swojej kariery była związana z uczelniami zielonogórskimi. W 1992 r. uzyskała tytuł magistra matematyki broniąc pracę magisterską pt. *Grafy nasycone* w Wyższej Szkole Pedagogicznej. W tym samym roku została zatrudniona na stanowisku asystenta w Wyższej

Szkole Inżynierskiej. Stopień doktora nauk matematycznych uzyskała w 2000 r. na Politechnice Zielonogórskiej. Promotorem jej pracy doktorskiej pt. *Problemy ekstremalne grafów* był prof. dr hab. Mieczysław Borowiecki.

Podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego był jednotematyczny cykl publikacji pod wspólnym tytułem „Podziały i uogólnione kolorowania grafów” oraz dorobek naukowy habilitantki.

Kolorowanie grafów jest jednym z bardziej znanych i intensywnie badanych problemów teorii grafów. W literaturze zostało opisane wiele różnych wersji i uogólnień kolorowania grafów. Większość z nich możemy opisać używając pojęcia wierzchołkowego podziału grafu, tzn. podziału wierzchołków danego grafu na podzbiory, które spełniają pewne określone warunki wewnętrzne i zewnętrzne. Wyróżniony cykl publikacji stanowi kontynuację, a także rozszerzenie dotychczasowych badań nad kolorowaniem grafów. Większość otrzymanych twierdzeń poprawia lub uogólnia znane wyniki. Jednym z ważniejszych wyników jest dowód hipotezy, która została postawiona w 1999 r. i pozostawała problemem otwartym przez ponad dziesięć lat, mówiącej o tym, że wierzchołki każdego grafu o maksymalnym stopniu wierzchołka trzy można podzielić acyklicznie na dwa zbiory, które indukują grafy o maksymalnym stopniu co najwyżej dwa.

Elżbieta Sidorowicz dwukrotnie otrzymała stypendium Rządu Francuskiego. W 2011 r. otrzymała stypendium Bourse de Séjour de Recherche, w 2014 r. - Séjour Scientifique de Haut Niveau. Otrzymała dwa staże naukowe w Laboratoire Bordelais de Recherche en Informatique, Université Bordeaux, jednym z głównych ośrodków zajmujących się problemami kolorowania grafów. Współpraca z naukowcami z tego ośrodka zaowocowała wspólnymi publikacjami. Ponadto współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi: Faculty of Science of P. J. Šafárik University in Košice, Department of Mathematics and Applied Mathematics of University Pretoria, University of Pannonia, Institut für Diskrete Mathematik and Algebra TU Bergakademie Freiberg. Współpraca ta opiera się na pobytach naukowych, współuczestniczeniu w konferencjach i wspólnych publikacjach. Za swoje osiągnięcia naukowe była trzykrotnie nagradzana Nagrodami Rektora.

Obok działalności naukowej i dydaktycznej **Elżbieta Sidorowicz** angażuje się w działalność organizacyjną. Od 2012 r. pełni obowiązki kierownika Zakładu Matematyki Dyskretnej i Informatyki Teoretycznej oraz prowadzi seminarium zakładowe dla pracowników i doktorantów. Dwukrotnie była koordynatorem projektu Wyszehradzkiego „Small Grants”. Od 2007 r. jest kierownikiem organizacyjnym cyklicznej konferencji naukowej Workshop on Graph Theory - Colourings, Independence and Domination. Jest to jedna z ważniejszych konferencji odbywających się w Polsce poświęcona tematyce kolorowania grafów, zbiorom niezależnym i dominującym, uczestniczą w niej specjaliści z całego świata.

Joachim Syga

Z ARCHIWUM W. DANIELAKA

DR HAB. INŻ. WIESŁAW DANIELAK

Wydział Ekonomii i Zarządzania

Jest nam niezwykle miło poinformować, że 9 kwietnia 2015 r. na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu odbyło się kolokwium habilitacyjne **dr. inż. Wiesława Danielaka**. Rada Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów po przeprowadzeniu procedury i wysłuchaniu wykładu habilitanta podjęła uchwałę o nadaniu **dr. inż. Wiesławowi Danielakowi** stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu.

Dr hab. inż. Wiesław Danielak jest absolwentem Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze - kierunku *zarządzanie i marketing*, w której po ukończeniu studiów w 1995 r. rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną jako asystent w Instytucie Organizacji i Zarządzania. Stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu uzyskał w 2000 r. na ówczesnej Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny).

Cała jego dotychczasowa praca zawodowa i naukowa związana jest z zielonogórskim ośrodkiem akademickim, gdzie pracował najpierw w Wyższej Szkole Inżynierskiej, następnie Politechnice Zielonogórskiej, a obecnie Uniwersytecie Zielonogórskim.

Efektorem badań **dr. hab. inż. Wiesława Danielaka** jest publikacyjny dorobek naukowy, na który składa się monografia naukowa oraz około 100 artykułów naukowych opublikowanych jako rozdziały w monografiach, w indeksowanych czasopismach, zeszytach naukowych oraz materiałach konferencyjnych.

Rezultatem jego wieloletniej pracy jest rozprawa habilitacyjna pt. *Kształtowanie kapitału relacyjnego w małym*